Bosna i Hercegovina **Босна и Херцеговина**

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 3У 033049 19 У
Сарајево, 18.3.2021. године

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
24-03-2021
15-02-13-1- 274-3/19

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловићи и Жељке Крмек као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Енисе Имамовић, у управном спору тужиоца „Финанц" доо Мостар, улица Аугуста Шеное број 16, Мостар, којег заступа адвокат Санел Незирић, против рјешења број: ЈН2-03-07-1-1286-3/19 од 20.6.2019. године, тужене: Канцеларије за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, улица Вуковарска 10б, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана 18.3.2021. године, донио је сљедећу:

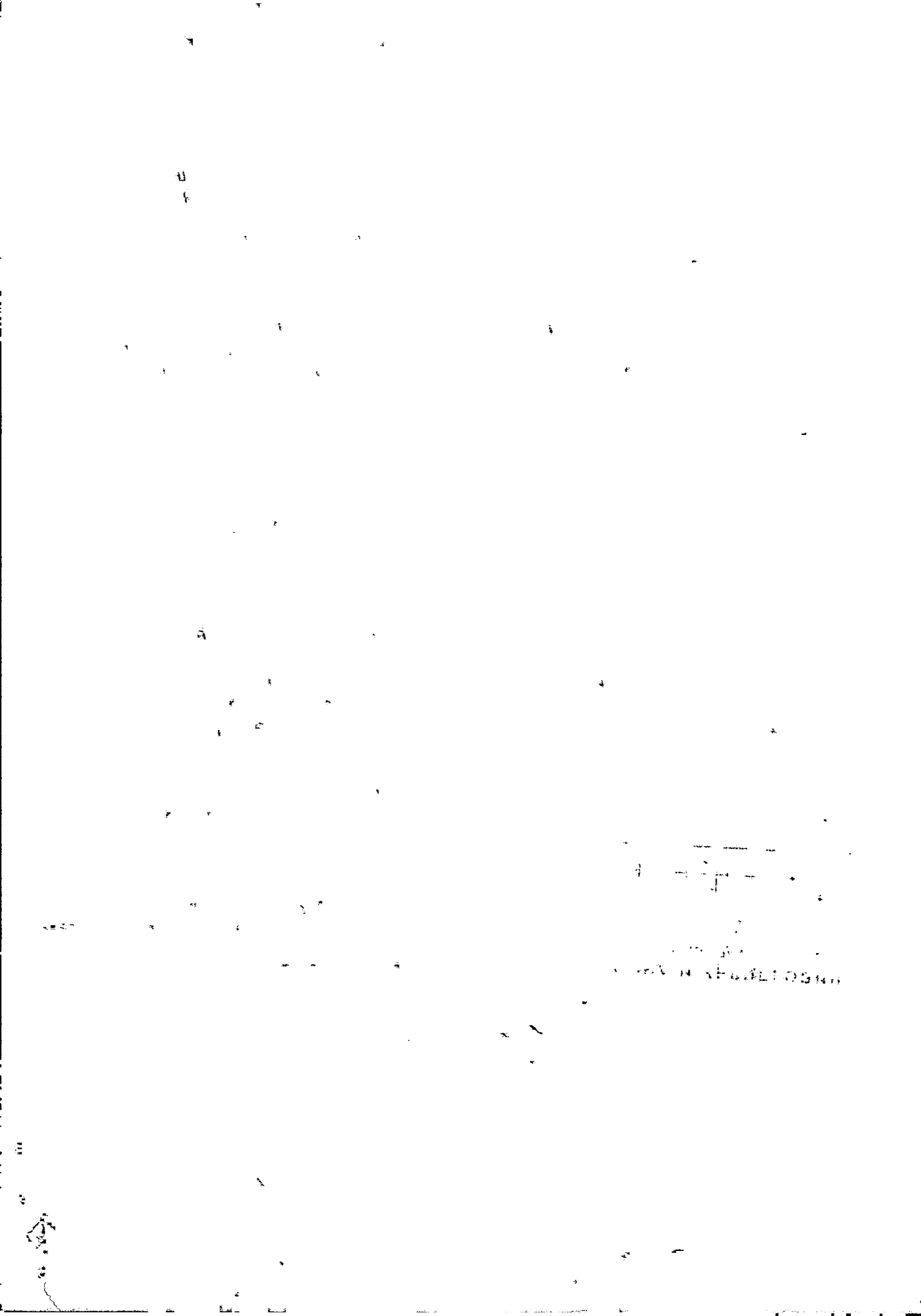
П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем уважена је тужиочева жалба и поништена тендерска документација у поступку јавне набавке ватрогасне опреме та потребе Територијалне ватрогасне јединице општине Нови Град, коју је расписао уговорни орган општина Нови Град. Усвојен је и захтјев за повратак накнадеуплаћене за покретање жалбеног поступка у износу од 500,00КМ, а захтјев за накнаду трошкова заступања је уважен у износу од 280,80КМ, док је у преосталом дијелу захтјев одбијен као неоснован.

Против ове одлуке, тужилац је благовремено покренуо управни спор због погрешне примјене закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног прописа. Тужбом указује да је неосновано позивање туженог на став Суда БиХ у погледу износа трошкова управног поступка, с обзиром да се у конкретном случају ради о процјењивом предмету јавне набавке, што је и сам

тужени потврдио када је позвао тужиоца да уплати накнаду за поднесену жалбу у смислу одредбе члана 108. Закона о јавним набавкама БиХ. Тужилац сматра да је незаконито одређен износ трошкова у складу са чланом 18. став 2. Адвокатске тарифе ФБиХ, с обзиром да је такса за састав жалбе одређена у односу на процјењиву вриједност јавне набавке, па нема мјеста закључку да се трошкови заступања одређују према тарифи која је одређена за предмете непроцјењиве вриједности. Како је у конкретном случају остало погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то тужилац предлаже да суд након одржане расправе донесе пресуду којом ће тужбу уважити, поништити тачку 2. побијаног рјешења и предмет вратити на поновни поступак у том дијелу. Тужилац је предложио и да суд обавеже туженог да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у опредијељеном износу.

Тужени је у одговору на тужбу предложио да се тужба одбије као неоснована, остајући код разлога датих у оспореном акту.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ (Службени гласник БиХ, број: 19/02 до 74/10 у даљем тексту ЗУС), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из сљедећих разлога:

Из података у спису предмета, произилази да је тужена у претходећем управном поступку уважила захтјев за накнаду трошкова заступања, али не у потраживаном износу. Тужилац је у жалби потраживао трошкове у износу од већем од досуђеног за 561,40 КМ, а тужена је, оцијенивши да се у конкретном случају не ради о процјењивом предмету јавне набавке, те поступајући у складу ставом заузетим у пресуди овог суда број: С 1 3 У 023495 18 Увп, трошкове додијелила примјеном тарифног броја 18. став 2. и члана 33. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у ФБиХ.

По оцјени овог вијећа приговор тужбе није основан.

Према одредбама члана 105. став 2. Закона о управном поступку БиХ(„Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16), када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су тој странци настали учествовањем у поступку. Висина накнаде на име трошкова за заступање прописана је адвокатским тарифама, у конкретном случају Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник ФБиХ" број: 22/04 и 24/04, у даљем тексту АТ ФБиХ) и према правилном налазу тужене, тужиоцу припада накнада трошкова за заступање која се односи на предмете управног поступка, непроцјењиве вриједности спора. У конкретном се, наиме, ради о захтјеву за

поништење одлука донесених према правилима управног поступка, у поступку јавне набавке. Тачан је навод да постоји вриједност понуда у јавној набавци, коначно ова вриједност је један од фактора да додјелу набавке, али ова вриједност не може бити основ за одређивање вриједности спора код одређивања трошкова заступања. Вриједност спора се не може одредити позивом на вриједност појединачних понуда, јер је и у жалбеном поступку, а затим и у тужби захтјев усмјерен ка поништењу акта и одлуке, због њихове евентуалне незаконитости, а нема захтјева који би се односио на утврђење или оспоравање вриједности и висине конкретне понуде у конкретном поступку јавне набавке, због чега се вриједност спора не може ни процијенити. Овакав став заузет је у више предмета овог суда, а потврђен је и од стране управног вијећа Апелационог одјељења овог суда у предмету број: С 1 3 У 023495 18 У од 27.9.2018.године. Стога је правилна одлука тужене да као основицу за обрачун примијени одредбу члана 18. став 2. и 33. АТ ФБиХ, због чега разлоге тужене у цјелости прихвата и овај суд.

Није основан тужбени приговор да је поступак јавне набавке процјењив, с обзиром да је тужилац уредно позван да уплати накнаду за покретање жалбеног поступка, у односу на износ вриједности јавне набавке, а све у складу са одредбама члана 107. и 108. Закона о јавним набавкама БИХ ("Службени гласник БиХ" број: 39/14). Ово из разлога јер се наведене законске одредбе, односе на накнаду за покретања жалбеног поступка и не могу се примијенити на трошкове управног поступка.

Тужена је одлуку донијела на начин прописан домаћим прописом, у складу са чланом 18. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ФбиХ, а уважавајући упуте и из наведене пресуде овог суда, због чега образложење прихвата и ово вијеће. Како је одлука у односу на трошкове донесена и правилном примјеном материјалног прописа, суд је донио одлуку као у изреци примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ. Како тужилац није успио у овом спору, не припадају му ни потраживани трошкови управног спора.

ЗАПИСНИЧАР

Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
С У Д И Ј А

Давор Жилић

Tačnost prepisa

